

товляваше да улови и съзаклятници-ты имъ. Въ сговорено-то врѣмя положи до прозора на стаж-тѣ, опрѣдѣлена за странни, три свѣтила (свѣщи), а вратаръ-тѣ на кого-то мисльль-та бѣше знайна, отиде съ други седмь слугы на двора за да варди малкѣ-тѣ вратца и да глѣда кога пристигнѣтъ други-ти разбойници. Тамъ чякаше много врѣмя безъ да ся яви нѣкой, срѣднощъ почти замина; а мѣсячина-та нача да изгрѣва и свѣтлина-та ѿогряваше стѣны-ты на кулѣ-тѣ; слугы-ти хванѣхѣ да ся притѣсняватъ, зашто ако ги познаѣтъ разбойници-ти, сичкы-ты имъ трудове щѣхѣ да отидѣтъ напразно. А Вратаръ-тѣ имъ рѣче: “ доде ми една изрядна мисльль: да ся преобразѣ съ дрехы-ты на оныя, които уже наднѣхѣ въ рѣцѣ ни “. Завчаскы влѣѣе, и тутакси ся върна облѣченъ като поклонникъ, с крѣсчета. —” на щяпкѣ-тѣ си.